

Kmetijstvo.

Obdelovanje travnikov.

Pri nizkih žitnih, nasproti pa razmeroma visokih cenah živine, mleka in masla obrača poljedelec v dosego večjih dohodkov vedno večjo pozornost na živinorejo. Pomnoženje števila živine je pa le tedaj mogoče, ako se skrbi ob enem za pomnoženje in zboljšanje krme. To se pa doseže z boljšim gojenjem travnikov. Ti poplačajo uporabljen trud in stroške v veliko obilniši meri kakor polje, in mu dajejo več in boljše krme, ne da bi zahtevali tako skrbnega obdelovanja in popolnega gnojenja, kakor njive.

Vendar je popolnoma napačna misel, da na travnike ni treba obračati nobene pozornosti. Pred vsem je treba skrbeti za njih umno namakanje, oziroma odvajanje vode, ako so premokri. Na mokrih travnikih se pridobi slabša krma. Potem je pa treba tudi travnik pomladi, prebrnati, in sicer, ko se je že ta toliko osušil, da se živini ne udara. Na prebrnanem travniku se pridela mnogo več krme in zlasti z brananjem odpravi s travnikov škodljivi mah.

Potem je pa treba gnojiti travnik. Za travnik je dobra gnojnica, samo, da se ne sme samo polivati, temveč pomešano z vodo. Poliva naj se ob oblačnem vremenu. Tudi hlevski gnoj je za travnike, a gospodarjem ga običajno primanjkuje. Zato se pa za gnojenje travnikov običajno poslužujejo umetnih gnojil. Proti umetnim gnojilom imajo žal, nekateri gospodarji neke povse neutemeljene predsodke. Koliko pomaga gnojenje, to so pokazali večletni poskusi na travnikih grofa Hoensbroech-Türnich. Nepognojeni so dali ti travniki na jeden ha po 146·52 stotov sena s 7·91 odst. beljakovine, 1·91 odst. maščobe in 0·30 odst. fosforne kisline, pognojeni pa 266 stotov sena z 11·46 odst. beljakovine, 2·57 odst. maščobe in 0·57 odst. fosforne kisline. Ako se primerja količina beljakovine in maščobe, se razvidi iz teh števil, da je glede vrednosti krme 100 stotov sena z gnojenih travnikov ravno tolike vrednosti, kakor 144 stotov sena z nepogojenih travnikov. Ako se ozira na večji pridelek, pokaže se razmerje mej krmno vrednostjo sena nepogojenega travnika z ono sena pogojenega travnika kakor 146·5 : 383, ali z drugimi besedami: Poljedelec zamore prehraniti s senom pogojenega travnika 2½krat več živine, kakor pa z onim z nepogojenega travnika.

(Konec sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Vpliv snega na rodovitnost zemlje. Spolšno je razširjena misel, da sneg, kolikor dlje leži, naredi zemljo rodovitnejšo. To prihaja od tod, ker snežene megle, oziroma sneg vzamejo iz zraka amonijak ter ga oddajo kot važno gnojilo zemlji. Kolikor počasneje se sneg taji, toliko več amonijaka zemlja popije. Kdor že jeseni svojo zemljo grobo obdela, da snežnica ne more odteči, ampak da zemlja vso popije, ta prav dobro skrbi za rodovitnost svoje zemlje.

Poučni in zabavni del.

Krištof Kolumb.

(Zgodovinski roman. Ruski spisal E Šreknik.)

(Dalje.)

Petindvajseto poglavje.

V verigah.

Uradnik je jedno trenotje stal v neodločnosti ne vedoč kaj bi storil; naposled je polglasno nekaj ukazal slugi, in sam šel k admiralu sedečemu pri oknu v sprejemni sobi.

— Gospod, gospod! . . . — jel je klanjajoč se, — oprostite . . . meni je ukazano . . . vkleniti vas v verige.

— V verige! — zaklicali so stoječi okrog admirala.

Kolumb je molče stal in mirno čakal, kaj bo. Kmalu so se odprla stranka vrata in prišlo je notri nekaj biričev z verigami v rokah. Za njim so se gnetli radovedni služabniki. Nastal je težek molk. Kakor so tudi vsi navzočniki sovražili človeka, katerega so imeli za glavnega prouzročitelja vseh njih bed in pomankanja, a vendar je slava, ki je obdajala velicega mornarja, ki je odkril Novi svet, jih nehote nagibala, da so ga spoštovali. Biriči še celoti so obotavljali izpolniti povelje Bobadilje, nekaj iz spoštovanja do Kolumba, nekaj pa iz premene njegove osode.

Nikdo se ni upal približati se mu.

Tedaj se je preril skozi tolpo jeden Kolumbovih slug, — po poslu kuhar.

— No, gospoda, kaj se obotavljate? — zaklical je porogljivo. Ukaz Bobadilje je vendar jasen in obvezen. Ta gospod ima oblast in mi se mu moramo pokoriti. Saj smo tudi poprej ubogali gospoda Kolumba. Sedaj je pa druga pesen! Ko že mora nekdo izpolniti Bobadiljev ukaz, ga izpolnim jaz! . . .

Prijel je verige, in šel k Kolumbu, pripravljen vsak čas odskočiti, ko bi se ta branil.

Kolumb je mirno pustil približati se malopridnežu. Pobledele je, a stal je mirno, kakor bi imel dobiti kako odlikovanje.

Mrtva tišina je zavládala v sobi. Kuhar se je nagnil in nadel Kolumbu verige na roke in noge. Admiral je pa mirno stal kot kip, še le ko je sramotno Bobadiljevo povelje se bilo izpolnilo, se je stresel po vsem truplu.

Vsi navzoči so zbegani gledali drug drugega, najbolje zmešan je pa bil videti načelnik beričev.

— Oprostite, gospod admiral, — to je moja dolžnost, — začel je.

— Ne tarnajte, — odgovoril je Kolumb z železno samozavestjo. — Volja njiju veličanstva je zame sveta!

Beriči so ga obstopili in po ukazu Bobadiljevem odpeljali v ječo.